

## Mikä tipsupennulle väriksi?

Rotumääritelmässä tiibetinspanielin väristä mainitaan laeasti: kaikki värit ja väryhdistelmät ovat sallittuja. Rekisteröinnin yhteydessä joudumme päävärin lisäksi myös miettimään, mainitsemeko värimerkit, maskin jne.

Useimmiten pentulaatikossa köllöttelevä tipsupentue näyttää ankean harmaalta; omina väreinään joukosta selvästi erottuvat vain kirjavat, mustat ja valkoiset pennut. Voimme kuitenkin todeta pentujen kasvaessa myös harmaisiin pentuihin tulevan vähitellen pieniä sävyeroja.

Väriä mietittäessä on aina hyvä ottaa huomioon myös vanhempien värit ja muistella miltä ne näyttivät pentuina tai kaivaa esille pentuajalta mahdollisesti olevat valokuvat. Meillä on Suomessa tapana rekisteröidä pennut jo varhain, jotta voimme antaa ostajalle rekisterikirjan pentua uuteen kotiin haettaessa. Täsmällisen värin määrittely on tästä syystä joskus vaikeaa.

Yleisin rekisteröintiväri on soopeli, joka käsittää kaikki harmaan ja ruskean sävyt. Soopelilla koiralla on vaihteleva määrä tummaa karvaa, jonka määrä saattaa joko lisääntyä tai vähetä iän mukana. Soopeleissa voi mainita myös värisävyn esim. hopeasoopeli tai punasoopeli.

Tavallisin väri näyttelyissämme tällä hetkellä on vaalea soopeli ja usein luullaankin sen olevan tipsun ainoa väri. Usein hopeasoopeliksi jäävät pennut vaikuttavat vielä parin viikon ajan syntyvänsä jälkeen mustilta, mutta vähitellen alkaa karvan juuressa näkyä vaaleampaa. Aikuisena hopeasoopelille on ominaista tumma yleisvaikutelma. Punasoopelissa koirassa on näkyvissä jo pentuna selvä punertava sävy.



Jos koira on pentuna syvä tumman punainen, on se mahdollista rekisteröidä myös punaiseksi. Punaiseksi rekisteröity koira muistuttaa väritään lähinnä kansalliskoiraamme pystykorvaa. Siinä voi kuitenkin olla vähäinen määrä vaaleata tai valkoista karvaa esim. rinnassa, vatsassa tai tassuissa. Erittäin harvinainen soopeli väri on suden värinen, koira on todellakin suden harmaa.



Particolor on kaksivärinen kirjava koira, jolla tavallisimmin on valkealla pohjalla eri kokoisia ruskeita tai mustia laikkuja.

Värit saattavat myös joskus aiheuttaa yllätyksiä. Vastasyntyneenä aivan selvästi mustalaikkuinen pentu voikin muuttaa ajan myötä väriä; musta voi muuttua harmahtavaksi tai vaikkapa punertavaksi soopeliksi. Jos koirassa on lähes yhtä paljon valkoista kuin mustaa, väriksi voi laittaa musta-valkoinen. Yleensä kuitenkin käytetään nimitystä particolour. Koiran, jossa on useampaa väriä, voi rekisteröidä kirjavaksi.



Mustaksi rekisteröidään pentu, joka on miltei musta, aivan vähäisiä määriä vaaleaa tai valkoista karvaa voi kuitenkin olla. Se näyttää pentuna kovan mustalta ja usein sen iho on sinertävän musta. Mustan pennun rekisteröintiin on hyvä mainita mahdolliset värimerkit, jos ne ovat selvät.

Musta valkein merkein on koira, jolla on selvät valkoiset merkit. Black and tan on musta koira, jolla on ruskeat (= tan) värimerkit silmien yläpuolella pyörylöinä, rinnassa, raajoissa ja poskissa sekä hännän juuressa. Nämä värimerkit tulevat tiibetinspanielille yleensä vasta muutaman viikon iässä, ne ovat harvoin havaittavissa heti syntymän jälkeen. Joskus merkit voivat olla harmahtavan vaaleat, mutta voimistuvat vähitellen. Toisinaan koiralla voi olla black & tan koiralle ominaiset merkit oikeissa kohdissa, mutta väri on esim. valkoinen, tällöin koira rekisteröidään musta valkein merkein.



Valkoinen väri on tiibetinspanielilla harvinainen, mutta sellaisiakin syntyy joskus. Valkoisella koiralla on myös toivottavaa olla musta kirsu, kuten kaikilla muillakin väreillä. Valkoista väriä lähellä on creme, kerman väri, joka sekin on harvinainen.

Ainut väri, joka ei ole toivottava tiibetinspanielilla, on maksan väri. Se on havaittavissa heti syntymän jälkeen; pentu on yleissävyltään maksan värinen ja kirsun väri on useimmiten vaalean punainen. Kirsun väri muuttuu iän myötä ehkä vaalean ruskeaksi, mutta ei tummaksi. Maksan värisellä myöskään silmät eivät ole rotumääritelmän mukaiset tumman ruskeat, mikä häiritsee rodunomaista tiibetiläistä ilmettä. Maksan värisellä koiralla silmänympärykset eivät ole mustat vaan vaaleat.

Värimerkit ovat suositeltavia mainittavaksi. Musta maski on useimmiten varmempaa jättää mainitsematta, ellei ole asiasta aivan varma. Pentuna ollut hyvinkin musta maski voi iän mukana hävitä lähes olemattomiin. Maskin vaalenemisen tosin voi havaita jo ennen luovutusikää, kun oikein tarkkaan katsoo. Tällöin mustan karvan sekaan alkaa ilmestyä muun väristä karvaa.

**Aino-Inkeri Huurinainen**